

Discurs Debat de Política General

20 de novembre de 2012

Francina Armengol, portaveu del Grup Socialista

President del Govern de les Illes Balears, diputats, diputades, ciutadans i ciutadanes...

L'hem escoltat amb molta atenció aquest matí, president Bauçà. Li agraeix les paraules als diputats que van contribuir a millorar la democràcia d'aquesta comunitat. Però crec president, que aquest esperit de diàleg i d'acords ha mancat en aquesta cambra en els darrers setze mesos.

Del seu discurs ens hem de felicitar per damunt de tot del triomf de la ciutadana, dels professionals i dels usuaris de l'Hospital Joan March i General, que avui han demostrat que hi ha esperança a les Illes Balears. Que la gent pot canviar les coses quan un govern s'equivoca. La societat pot canviar les decisions equivocades d'un govern, i això avui ho celebrem president.

President, el seu discurs també ens ha certificat que **vostè no té cap influència a Madrid. Renunciar públicament a un conveni que està en el Pressupost General de l'Estat del 2013 per acabar el tren entre Manacor i Artà és una pèssima decisió contra els ciutadans de Mallorca,** contra milers de persones que esperaven aquesta infraestructura per millorar les seves vides.

President, vull primer de tot fer una reflexió. La història d'aquesta comunitat autònoma, d'aquest poble, d'aquesta terra, no va començar el 30 de juny del 2011. El present no s'ha escrit durant la legislatura del darrer govern progressista. I per això li deman que no manipuli la història d'aquesta comunitat.

Ha parlat del passat, però no ha parlat del que parla el carrer, que és la manca de futur i d'esperança. No ha parlat de l'escletxa social que es profunditza dia rere dia. No ha enviat ni una senyal a les 270.000 persones que viuen en la pobresa, ni a les més de 16.000 persones en situació de dependència reconeguda, ni a les 122.000 persones que cerquen feina.

Senyor president, **avui necessitàvem un estadista que cerqui punts d'unió i de solidaritat, no una persona que ens ha fet una llista de la compra i que només ha parlat de diàleg durant els primers tres minuts del discurs.** El país necessita lideratge, empenta, mirar el futur, creure que en que podem sortir junts d'una situació d'alerta vermella.

Venir a aquest debat en un moment de recessió a dir que fan un BOIB en electrònic o que fan exposicions de gran èxit ho diu tot de què vostè no sap ni entén les dificultats per les que passa la gent.

Senyors diputats...

Vull començar la meva intervenció recordant que celebrem el primer debat de política general d'aquesta legislatura després d'una mobilització històrica, un mes després de que les Illes Balears hagi estat rescatada i a punt de commemorar 30 anys del nostre Estatut d'Autonomia.

Ens rescaten i vostè dedica zero segons a explicar-ho a la ciutadania. Zero segons a la mobilització de la setmana passada. I zero segons de la seva visió de futur d'una comunitat que l'any que ve commemora 30 anys.

Jo li vull recordar que dimecres passat, milers de persones van sortir als carrers perquè volen ser escoltades, per reclamar que s'aturin els retalls d'un executiu que mai no havia estat tan sord. Que es neguen a ser sacrificades per uns punts menys de dèficit. **Per posar en evidència que majoria electoral no és sinònim de majoria social.** Per recordar que amb diàleg podríem tenir més esperança de la que tenim avui.

La societat civil ha dit clarament, i més que mai, prou. Prou a un govern que no escolta a la ciutadania. Basta a un Executiu que va rebre l'encàrrec de governar quatre anys, no un xec en blanc per fer i desfer el que volgués d'esquena a les persones.

I sobretot, perquè volen un futur millor. Vostè ha donat moltes dades senyor president, fins i tot ha parlat de brots verds. Però la realitat el desmenteix. Miri, quatre exemples: Mínim suport a les polítiques de suport a l'àmbit laboral des del SOIB, menys de 22 milions a combatre l'atur quan en el 2010 eren 55 milions, baixen per segon any els subsidis i les prestacions d'atur. ¿Sap que volen dir aquestes xifres? Patiment de la gent, dels treballadors, de famílies senceres. I vostè que ha dit? Ha dedicat més temps a parlar de Fray Juníper Serra que a l'atur. ¿Per qui pren a la societat, president?

Davant aquestes xifres, davant el drama de la gent, els ciutadans han decidit ser reivindicatius des de la protesta pacífica, honorant el nostre poble i aquesta terra. Del contrari el país seria ingovernable, explosiu, vista la situació extrema per a moltíssimes famílies. **Patim una crisi econòmica transformada en emergència social. I patim perplexes un nou episodi de crisi política per presumpte finançament irregular del partit que governa aquesta comunitat.**

Crisi doble que empobreix la classe mitja i treballadora, clau per a la prosperitat. Que serveix per qüestionar l'autonomia i els principis de la democràcia que tant costà

aconseguir. I que amb els escàndols del seu partit erosionen els valors que sostenen la societat.

Als ciutadans i ciutadanes que van sortir al carrer dimecres i també als que no ho van fer els vull dir que de la crisi econòmica i social en sortirem perquè som un poble mil·lenari, referència del mediterrani per l'esforç i la feina de la nostra gent. Que tenim un model d'autogovern que ens fixa el rumb fins i tot en els moments pitjors, amb un marc de convivència modern i europeu, tot i que els que avui ens governen l'estan desmuntant.

Desmuntant amb l'excusa de que només hi ha una opció possible, basada en rescatar xifres, no en ajudar persones. Menteix qui defensa que darrera el dèficit i el deute no hi ha ideologia, que la tecnocràcia no és política. La crisi certifica el contrari. **Les polítiques del PP, batejades amb el nom d'austeritat, són una coartada per canviar el model de benestar.** Molts no n'han estat conscients fins ara perquè els nostres serveis públics han pogut suavitzar la duresa de la crisi. Però hem arribat al límit. Sense la xarxa social, ¿qui se'n sortiria, president?

Crisi de deute de la que el PP en vol sortir confiant en la iniciativa privada i amputant els serveis públics. Segons Nobels com Stiglitz o Paul Krugman, amputar només suposa dolor perquè sí. Dolor que la història econòmica ha demostrat que no fa sortir de la crisi, sinó que erosiona l'estat del benestar.

Sacrosanta austeritat que serveix per acusar a la ciutadania d'haver viscut per damunt de les seves possibilitats. ¿De veres una persona desnonada té culpa de la bombolla immobiliària? ¿Creuen sincerament que sortirem de la crisi acomiadant 300 funcionaris interins més i llevant la paga de Nadal a milers de treballadors? El que faran és crear un dolor innecessari, frenar encara més el poc consum que permet sobreviure al nostre comerç i a les nostres empreses.

Els retalls del PP són 12.900 persones aturades més que fa un any, un 23% de les llars al llindar de la pobresa, 29.100 famílies on ningú té feina.

Senyors diputats i diputades, 4 anys i 2 mesos després de la caiguda de Lehman Brothers els mercats financers segueixen dominant les nostres decisions diàries mentre a **ca nostra la cohesió social recula, la pobresa s'ha estès entre les classes mitges, i la desigualtat és el llegat que deixa l'austeritat.**

El seu discurs certifica que ha de sortir més del Consolat: comprovarà la fractura de la cohesió social, dels valors que hem forjat. Hi ha pares que escriuen cartes despedint-se dels seus fills obligats a emigrar per manca d'oportunitats. He parlat amb persones que sofreixen perquè els rebaixen el seu grau de dependència

minvant així el poc que reben. Hi ha famílies que no tenen més remei que els fills vagin amb tupper a l'escola.

¿Aquesta és l'austeritat de la que parla vostè, president? Jo li dic **Si a ser eficients i eficaços amb els recursos de tots, però li dic no a posar de genolls a centenars de famílies, li dic no a fer perdre la dignitat a un malalt, no a podar drets civils i socials, no a negar l'accés a la salut i l'educació.**

Senyors i senyores diputades, crec en la política. En moments d'alerta vermella econòmica i social com ara, entenc que la política i els polítics siguin vistos com a part del problema. **La política és el mirall de totes les solucions, i també de totes les frustracions. La política és avui frustrant per la ciutadania perquè segueix el rastre de l'economia. Per recuperar la credibilitat, la política ha de tornar a prevaldre a la raó econòmica.** Me preocupa encara més que la política sigui vista amb indiferència, la indiferència de la que parlava Gramsci. Caure en el desànim del qui diu que participar de la democràcia no serveix per a res és fer el joc als mercats, als dirigents del PP que utilitzen la crisi per retrocedir en el nostre Estat del Benestar, però també en el nostres valors.

Uns valors atacats des de les arrels, des de l'educació, que el PP ataca per desmuntar un model que permet estudiar a tothom en igualtat de condicions, que construeix a mig i llarg termini una societat més justa. Atacar els professors i la seva llibertat de càtedra és atacar la institució que ha permès que aquest país hagi passat de ser analfabet a plenament europeu.

El PP utilitza la coartada de la crisi per retallar el nombre i els sous dels professors. El president ens parlà en el seu discurs d'investidura de les autopistes de l'educació. Unes autopistes per les que el sector educatiu no transita: mai hi havia hagut tant de malestar entre el col·lectiu a causa dels retalls, les maneres dictatorials, l'autoritarisme imposat des d'una conselleria que s'omple la boca de llibertat setmana darrera l'altra. Llibertat per acusar-los de "vagos", de manipular l'alumnat i de fer proselitisme a classe amb vídeos de gust més que dubtós. ¿De què més poden acusar als garants del futur dels nostres fills?

Aquest govern del pacte educatiu és el que ha romput el diàleg amb la comunitat a la que teòricament defensa: ni pares, ni sindicats, ni alumnes, ni professors els recolzen. Un govern que ho justifica tot per fer el sistema sostenible però al que sorprenentment no li tremola la mà per retallar els programes d'atenció a la diversitat i d'ajut als alumnes amb dificultats.

Tant de parlar de llibertat i d'austeritat i gasten 18.000 euros en enviar cartes als pares perquè es repensin l'elecció d'idioma. Han entrat amb calçador el castellà com a llengua de primer ensenyament i ara imposen per la força un decret de llengües en contra de tot el sector. **Tant han romput el consens que hem hagut d'anar al Tribunal Constitucional per defensar la nostra llengua, que vostès volen que deixi de ser la llengua pròpia per convertir-la en residual.**

I si ataquen la llengua, també imposen normatives com l'avantprojecte de la Llei de Convivència i Autoritat del Professorat amb una finalitat, tancar-li la boca.

Agredir l'Educació mentre el seu titular es submergeix és atacar la cohesió i la justícia social d'un país. Recentralitzar continguts va contra l'autonomia i les nostres competències. Atacar al professorat que defensa la llengua pròpia és un símptoma d'un autoritarisme anacrònic més propi del passat que del segle XXI. Mentre el PP retalla mitjans a l'escola pública, concerta institucions de l'Opus Dei. A vostès els fa nosa la llibertat, la igualtat, que els poders públics corregeixin la injustícia social, que tothom pugui accedir a les mateixes oportunitats.

Contra això, senyores i senyors diputats, política. **Política per canviar les coses que no ens agraden. Però condició prèvia és diàleg. Deman a aquest govern que reflexioni sobre la seva forma de fer, en el carrer i en aquest parlament.** ¿Com és possible que hi hagi a Balears 100.000 persones en llistes d'espera i no hi hagi una taula on negociïn tots els col·lectius sanitaris per evitar el col·lapse? ¿Com és possible que amb un 23% de pobresa no s'hagi creat una taula de negociació per cercar solucions d'urgència?

La silenciosa majoria electoral no ho justifica tot. No exclou el pacte i el consens. I li dic perquè esperava més del seu discurs, pensava que demostraria que la majoria absoluta no li impedeix escoltar a qui no pensa com vostè.

Durant 16 mesos milers de ciutadans li han fet saber que volen ser escoltats, que no només hi ha una manera de governar. Els col·lectius de la dependència s'han manifestat davant el Parlament. Els comerciants han protestat per la seva supervivència. Milers de professors han sortit al carrer per una educació pública i de qualitat. Els professionals de la sanitat segueixen sortint a protestar. Desenes de milers de ciutadans s'han manifestat contra la pujada de la benzina, de l'IBI i el transport públic, contra el pagament de medicaments i la pujada de l'IRPF i de l'IVA, contra la baixada de pensions i el preu de la targeta sanitària, contra la pujada de llum, gas i butà i la baixada generalitzada dels sous.

Es manifesten perquè no volen retrocedir als valors de 30 anys enrere, ni perdre una generació, ni veure com els joves tenen més futur a Londres o a Berlín que a Maó, Vila o Palma. **Es manifesten contra els governants del PP que decideixen, sense escoltar a ningú, mesures que afecten a milers de persones innocents que ja han vist com la crisi se n'ha duit per endavant la feina, la casa i l'esperança en el futur.** Mesures com aprovar un pressupost que redueix a zero les beques de transport escolar o cobrar 20 euros per valorar les persones amb dependència

Senyors i senyores diputats, **les decisions que provoquen el malestar de la ciutadania no són producte de la fatalitat. Són producte de les prioritats del Partit Popular, que és la formació que governa, però que no dialoga, no negocia, no accepta altra proposta que la seva.**

És decisió del senyor Bosch augmentar els alumnes per classe, pujar les taxes universitàries o acomiadar a la persona que ara ens escolta i que era interí a una escola de secundària. És una decisió del vicepresident Aguiló que paguem la benzina més cara d'Espanya i no s'hagi aplicat durant mesos l'impost de patrimoni. ¿Es això just? ¿Es just rescatar els bancs a costa de la Salut i l'Educació, senyor Aguiló?

És decisió del conseller Gómez retallar ajuts per la cooperació que afecten als més necessitats. Negar en nom de la llibertat l'atenció pública en català és decisió del senyor Gornés. ¿De quina llibertat estarà parlant qui nega la nostra?

Les persones que esperen per ser operades augmenten degut a que el conseller Sansaloni acomiada professionals, retalla serveis i baixa recursos de la Sanitat que ens ha de tractar. ¿Quina legitimitat té avui un conseller que fa 4 mesos defensava el tancament del Joan March i el General perquè eren massa cars?

Si un empresari tanca perquè la temporada turística s'ha acurçat, el conseller Delgado n'és co-responsable per la seva manca d'iniciativa. Es una decisió del conseller Company, mentre gaudeix d'un parc Nacional, importar fems d'altres indrets d'Europa per incinerar aquí.

Que avui se'ns negui el tren de Manacor a Artà o el parc tecnològic de Menorca estigui paralitzat és perquè el president no ha aconseguit el que ens pertoca. Si les comunitats no tenim major flexibilitat pel dèficit, ho hem d'atribuir al president, que no protesta a un Rajoy que aconsegueix doblers públics per Bankia i acota el cap davant Merkel.

Si la connectivitat d'Eivissa a la península és pitjor que fa un any, han augmentat les taxes o el Palau de Congressos o Can Misses estan paralitzat és decisió del PP.

Persones que veim en els diaris i a la televisió que decideixen sobre la nostra butxaca, les nostres famílies, les nostres institucions, que són de tots, no només del PP. Almenys tenen l'obligació d'escoltar a qui pensa diferent. La política pot fer progressar la nostra vida, i la pot fer millor.

Ara estam en una època en la que **se'ns ven austeritat per sortir de la crisi quan en realitat ens estan canviant el model de benestar**. Pura i dura ideologia vestida d'un discurs de no hi ha més opció que, de no podem fer altra cosa que reduir el dèficit. Basta veure empitjorar la vida dels ciutadans grecs, irlandesos i portuguesos per entendre que no és el bon camí. Un camí que a més empitjora per la mala gestió d'un govern que infla i falseja ingressos, modifica el pressupost un mes després d'haver-lo aprovat, que es corregeix, desmenteix i rectifica a ell mateix amb les xifres macroeconòmiques.

Vostè és el primer president de la història que ha d'anar per tot arreu protegit per la Guàrdia Civil. Crec que és legítim demanar-se que si això passa, i si milers de ciutadans i ciutadanes han de sortir al carrer a protestar, és degut a que alguna cosa no estan gestionant bé. ¿O és que tothom va errat menys vostès? Governar ignorant a tothom és poc democràtic, i molt més quan mentre es retalla es puguen els sous del gabinet presidencial, o el govern se felicita per acomiadar a servidors públics.

16 mesos de govern han bastat per desmuntar el mite de que la dreta gestiona millor la crisi. Els ciutadans els van elegir perquè van prometre que crearien llocs de feina, que arreglarien l'economia simplement pel fet de governar vostès. Ja sabem que de feina no n'han creat, només tenen un objectiu, el dèficit. Això els ha servit per retallar en Educació, Polítiques Socials i Sanitat malgrat que van prometre que no ho farien perquè sabien com sortir de la crisi. Honestament, no tenien ni idea de com sortir-ne. Ho demostra que els corregeix Europa, el Fons Monetari Internacional, el CRE, el Consell Econòmic i Social. Miri, vostè ha dit que inversió és més deute públic i atur. En sap més que el Fons Monetari Internacional i la Comissió Europea, que demana estímuls, inversió i pactes de creixement per sortir de la crisi!

L'anterior govern els va passar el testimoni amb un creixement del 1,8%, el més alt juntament amb Canàries. Van arribar i van preveure un creixement del 1,1% pel 2012. Estam en recessió, -0,1%. La seva previsió va ser un desastre. ¿I ara hem de creure que estam en la rampa de la recuperació?

Els vam deixar una inversió durant 4 anys 3.000 milions d'euros. S'assegurava activitat econòmica, prestació de serveis bàsics i llocs de feina. Ara hi ha menys feina, menys serveis i menys activitat econòmica, però, 113 milions de deute més que en el segon trimestre del 2011. ¿No venien a salvar el deute públic?

Els vam deixar el govern després de 7 mesos de caiguda de l'atur. Avui hi ha a Balears 120.000 persones que cerquen feina. ¿Com ho pensen revertir si els fons per a polítiques actives d'ocupació ha caigut un 50%?

La seva política té resultats evidents que han d'explicar a la ciutadania: les seves retallades són menys serveis bàsics, menys qualitat de l'educació, menys recursos per a la dependència, menys iniciatives vinculades al coneixement i la innovació, menys cultura.

Menys benestar que van amagar en el seu programa electoral. Reconequin que van mentir. El president va dir en campanya i en el parlament que no pujarien impostos, que eren contraris al de Patrimoni. Mentida. Han pujat els impostos i han amnariat als defraudadors. Van dir que baixaren l'IVA turístic i ja sabem el resultat. Que seria suficient per crear feina que vostès arribassin al govern i en realitat han fet una reforma laboral per acomiadar més persones que mai. Que baixarien els impostos als petits i mitjans empresaris i el que han fet és sentenciar de mort a milers de petits comerços per beneficiar les grans superfícies.

I si això no bastava el president va mentir amb la seva declaració de béns. ¿Com el podem creure si fa el contrari de del que diu?

¿Com s'atreveix a parlar de transparència i austeritat quan el conseller de Presidència dirigeix un mitjà públic que s'escapa de les retallades per ser la principal empresa de comunicació i promoció del govern? ¿Quan han creat una Delegació del Govern a Formentera que costa 100.000 euros l'any? Almenys reconegui que és un exercici de cinisme insòlit.

Parla vostè d'austeritat, de transparència, i vostè és un president i empresari en funcions sota l'ombra de la sospita. ¿I encara dóna lliçons des del seu obscurantisme personal? Vostè va dir en el discurs d'investidura: vull fer canvis per a les pròximes dècades. S'han acabat els luxes, s'han acabat els dispendis, menys dietes, menys cotxes oficials. De lo darrer, poc. Primer va pujar els sous als seu equip, després vam saber que els seus consellers utilitzen medis públics per fins privats, que van a festes mentre retallen a la gent. I el que faltava, el conseller de la principal indústria del país promocionant les Illes Balears caçant cérvols!

I mentre ens parlen de la famosa austeritat que apliquen però que no s'apliquen, fan perillar el que hem construït. Pegar destrallades és mutilar el futur. La societat no vol el seu model, i per això ha fet vaga, per això es

manifesta, perquè no pot més. Quan hi ha persones que pertanyen a la classe mitja que cerquen en els contenidors vol dir que no podem més.

¿Creu sincerament que els canvis per a les pròximes dècades passen per retardar intervencions quirúrgiques?

¿Per suprimir ajuts als infants amb dificultats educatives?

¿Per fer pagar més per anar a la Universitat?

¿Suprimint inversions que ens d'ajudar a guanyar el futur?

¿De veres pensa que la ciutadania creu que el futur passa per macrohotels en Es Trenc, parcs temàtics i circuits de Fórmula-1 ?

¿O un port davant la Catedral de Palma?

Projectes que havien de dur inversions per 3.000 milions d'euros i que només coneixem quan apareixen i desapareixen dels diaris.

Tenen un projecte territorial que és una mala còpia del passat tot i que sabem que l'experiència ens diu que aquest no és el camí. Lleis a la carta per alguns empresaris del sector turístic, per a l'especulació urbanística i per importar fems, decrets-llei per urbanitzar el més preuat que tenim. Vostès van dir que arribarien a acords territorials. No ho han fet. **Han assaltat el Parlament amb decrets lleis urgents que són xecs en blanc per a la destrucció del territori.**

Contra això, la gent també ha sortit al carrer. Li han dit que no volen macroprojectes a les portes de les nostres platges més internacionals i verges. Li han dit que no volen fems als peus de la Serra de Tramuntana, que no volen ciment a canvi de destruir el nostre paisatge. Li han dit tantes vegades basta que pensava que avui era una bona oportunitat per mostrar una voluntat de canvi davant el fracàs del seu govern.

Avui era una bona oportunitat per fer un gest a la societat de illes. Era moment de demostrar que sap rectificar. Avui era el moment de fer política. Vostè es limita a dir que anam bé, que han reformat l'administració pública, a parlar de les bondats d'una llei d'emprenedors que ha estat criticada pels propis empresaris. Que hem de complir el dèficit, ens parla d'una gran temporada turística però oblida que tenim més atur que mai. Es vanagloria de projectes que no existeixen i que empitjorarien la nostra vida i la de les generacions futures, a les que ofereix un futur pitjor que fa un any i mig.

I no dic que llavors fos bo ni que tot és fes bé, sinó que ara les perspectives són pitjors. ¿Sap què pensa el formenterer per la baixada de freqüència de les barques quan ha de viatjar de prest a la península? ¿Sap que anar de Maó a Madrid pot costar fins a 500 euros?

Les condicions de vida s'han degradat. Un rescat és degradació social. No pensarà que és positiu un rescat com el de Grècia? No surt de franc. S'han degradat perquè no només no han aconseguit rebaixar el deute públic sinó que s'ha reduït el pes de Balears en el pressupost de l'Estat del 2013. Castella-Lleó rep 600 euros per persona i nosaltres de moment 70. Canàries ens dobla, i la mitja és de 225. I si s'acompleix l'anunci que ha fet avui, senyor president lament dir-li amb tristesa que encara esteim molt per davall de la mitja en inversió estatal, 154 enfront als 225 euros. ¿Li sembla normal?

Retallen drets que pensàvem conquistats. Drets sindicals, a l'avortament, a la igualtat, a parlar la nostra llengua, a sortir al carrer sense ser insultats, al matrimoni homosexual, a la diferència. I ja que parlam d'igualtat creu normal que un govern que ha de representar a tota la societat no integri cap dona? ¿Ni a una dona?

Senyor president,

Si milers de persones innocents perderen la feina per la tirania dels mercats, centenars de persones innocents perden la seva feina perquè el Govern els despedeix. Aquesta degradació és responsabilitat seva. ¿No empitjora el nostre futur un president que augmenta llistes d'espera i acomiada servidors públics? ¿Que posa la universitat a límit de la supervivència? ¿Que ofega als ajuntaments i als consells insulars? ¿Què externalitza una Sanitat que col·lecciona consellers?

Hi ha altres maneres de fer les coses. I la primera que li vull recordar és que governar no és tancar-se al Consolat i creure que només té raó vostè. A la passada legislatura es va fer un front liderat per la societat civil per reclamar un bon finançament. Gràcies al govern anterior i a la feina de tots els agents socials, rebem 532 milions més cada any, que per cert salven en part els nostres malmesos comptes públics.

Vostè en lloc de convocar a les persones per plantar cara a Madrid quan ens marginen, acota el cap davant els seus. **No oblidi mai que primer és president de les Illes Balears i després del seu partit.** ¿Com és pot acotar el cap quan el tractament a la nostra terra és d'una injustícia flagrant? Ni arriben els 400 milions que ens pertoquen anualment, ni ens paguen els 1.000 milions d'euros que ens deuen, ni estan treballant per la Llei de Règim especial. ¿I que podem dir de les seves paraules del compromís del seu govern amb ajuntaments i consells? Paraules que se les enduu el vent. Els fets són que els està ofegant. 375 milions d'euros de deute als ajuntaments i consells. I la seva diputada i presidenta del Consell li demana que rectifiqui.

Això sí, són forts per acabar amb el Ramon Llull i el Consell Econòmic i Social, entitats avalades en el nostre Estatut, per tancar el Consell de la Joventut i l'Oficina del Defensor del Pacient, per eliminar les 10 oficines d'atenció a les víctimes del delictes, per tancar l'Espai Mallorca. **Cruels amb els petits però dèbils amb els de Madrid a l'hora de reclamar fons imprescindibles per a la nostra supervivència econòmica.**

I ja sabem quines són les conseqüències. Per comissió i omissió de les funcions que té el president tenim retalls en Educació i Sanitat, eliminació de la dependència, un pressupost de l'Estat que ens considera invisible, i tot això ho paga el ciutadà en uns pressuposts autonòmics de 2013 que són un llibre obert: anuncien que faran més sacrificis a canvi de menys serveis.

I d'aquesta pèssima gestió se'n deriva el més greu. Tenen més aturats que mai, i destinen menys fons que mai a crear llocs de feina. ¿És que això ho pot entendre algú quan vostè va dir textualment que era conscient que els aturats serien responsabilitat seva? **Jo, president, no hagués retallat les polítiques actives d'ocupació. Una altra manera de governar a la seva era fer una Pla de xoc contra l'atur pactat amb els agents socials,** com li vaig proposar a la meua primera trobada en el Consolat.

Sobre qüestions que vostè va qualificar de pacte d'Estat a l'inici del seu mandat jo no hagués actuat de forma unilateral. Ni amb la modificació de la Llei de Funció Pública, ni amb el Decret de mesures sostenibles, ni amb la importació de fems, ni amb la Llei General Turística, ni amb la supressió del Consell Econòmic i Social, ni amb les diferents mesures sobre Educació, Sanitat i Polítiques Socials que han obert una ferida social allà o no n'hi havia.

La política és dialogar, i en canvi ha fet exactament el contrari del que va prometre. Va anunciar pactes sobre grans temes en la investidura. Ens ha anat convocant al Consolat, i a la sortida oblida el que havíem pactat. Governar així és poc democràtic, com ho és enfrontar-se als sindicats perquè discrepen de qui comanda.

La negativa a aplicar l'impost del Patrimoni des del primer dia és una mostra de que no només hi ha una política fiscal possible. **Nosaltres vam presentar un paquet fiscal rigorós, progressiu per poder assegurar els serveis i prestacions bàsiques en Educació, Sanitat i Benestar Social. Jo li propòs diàleg per recuperar aquest camí de la coherència.**

...

La Sanitat ha de ser sempre un dels sectors que més consens necessiten, no per res IB-Salut és l'empresa més gran amb més de 14.000 treballadors. Jo el que he observat en 16 mesos és un desgavell mai vist fins ara. Han canviat consellers i alts càrrecs, han anunciat tancaments que després han deixat en suspens, han aplicat copagaments de forma indiscriminada contra la gent més feble, fans pagar 10 euros per accedir a la sanitat pública, han retirat complements de pensions a jubilats que ara han decidit mantenir.

Va dir que pujava la benzina per finançar la sanitat. La promesa els ha durat poc mentre no es cansen de retallar prestacions. La sanitat ha deixat de ser un dret de ciutadania. I el pitjor, el sector de la Salut ha semblat el camp de batalla entre les diferents famílies del PP. De pactes d'Estat a jugar amb la salut de tots. ¿No ho troba una falta de respecte per les més de 20.000 persones que esperen una operació quirúrgica? **Li deman diàleg a la Sanitat, pactar línies vermelles que cap formació pugui traspasar.**

Sabem que la situació és delicada perquè hem governat. Sabem que les administracions han de fer ajustos. Però es poden fer de moltes maneres. Amb el sectors o contra el sectors implicats, amb o contra els agents socials. Prioritzant primer les persones o els poders econòmics. **Jo li he proposat una taula de negociació amb tots els sectors sensibles, fent feina amb bisturí. Vostè ha aplicat la destreal, hi ha maneres i maneres, senyor Bauçá.**

I si la crisi la volen resoldre a destrealades, contra la gent enlloc de contra els que la van causar, no vull oblidar que aquesta manera de fer l'han traslladada a les institucions, als serveis públics, als drets de les persones. 30 anys d'Estatut, d'autogovern, d'una llengua pròpia, i la solució que proposen és recentralitzar i reduir el que tenim.

Estic frontalment en contra dels que pensen que la sortida de la crisi passa per fer de les autonomies les culpables. Miri el que passa en un moment de recentralització, de menyspreu de l'autonomia. No és casualitat que ara estam a la coa d'Espanya en els pressuposts de l'Estat. Si aquest és el futur, no en vull saber res de recentralització ni de cessió de competències a l'Estat. No vull que les Illes Balears siguin residuals!

Senyors diputats, senyores diputades, després del cap de setmana de declaracions judicials, crec que és més que suficient citar-li una pancarta de la manifestació de dimecres passat. Ser polític és un honor, no un negoci. Avui és una bona oportunitat de que demostrí que no està amb els que pensen que la política és un negoci.

El que passa és molt greu però també **és indignant veure el silenci i l'actitud del president, la seva actitud senyor Bauçá. Front a una crisi econòmica que ha tret milers de persones al carrer, de vostè només tenim silenci.**

Front a una crisi política sense precedents del seu partit, investigat per aprofitar presuntament fons públics per finançar-se, ni rastre de vostè senyor Bauçá, que de nou guarda silenci.

Un president que té majoria absoluta almenys ha de donar la cara explicant avui als ciutadans la situació de crisi política i econòmica per la que passa la nostra comunitat, la pitjor segurament dels darrers 30 anys.

Senyor president, **en 16 mesos han estat incapaçs d'arreglar els problemes dels ciutadans. I a on no n'hi havia, avui n'hi ha. ¿Creu que la seva incapacitat per resoldre problemes juntament amb la imatge lamentable que han donat els seus consellers dóna cap confiança i credibilitat de que vostès ens treuran de la crisi?**

...

Senyor president, no estam al principi de la legislatura. Són 16 mesos de protestes que van tenir el seu punt àlgid la setmana passada. **Totes les persones que han anat manifestant-se li diuen que no pot anar contra tothom, que la seva política no serveix, i que l'aplicació real de la seva fulla de ruta, que són els pressuposts, no ajudarà a sortir de la crisi. Està a temps de reconvertir el pressupost que ha presentat en un de nou que realment sigui un revulsiu contra la depressió econòmica però també social en la que vivim.**

Encaixi el clam de la ciutadania i faci una nova fulla de ruta basada en el diàleg social, en el manteniment de l'Estat del Benestar, en clares polítiques anticíclics d'estímul de l'economia, de fiscalitat progressiva, i amb un front a Madrid com a bandera per reclamar el que ens pertany. Jo li deman que apliqui sentit comú perquè la ciutadania li exigeix.

Miri, tenim un camí recorregut que podem recuperar. **A l'anterior legislatura vam fer un gran acord social, el pacte per a la competitivitat. Provi almenys de recuperar alguna d'aquelles propostes. Provi de recuperar alguna de les propostes concretes de les 4 trobades del Consolat: el Pla de Xoc contra l'atur i la reactivació del diàleg social, la renegociació del retalls en Salut, Educació i Polítiques Socials. I acordar un front comú contra la injustícia de Rajoy.**

...

Senyors diputats, senyores diputades, fa uns dies un conegut representant patronal va escriure una carta donant suport a la vaga en la que deia que les polítiques actuals ens estan destruint a tots. Senyor president, la majoria de la ciutadania comparteix aquest diagnòstic. Reflexioni. **Li deman que aturi la locura de l'austeritat del seu govern.** Com li demana també que escolti al president de la CAEB, que li ha dit públicament que els nous impostos per als rent a cars i sobre les begudes no tenen ni cap ni peus.

Li deman que escolti. Encara és a temps. Mai he fallat a una reunió del Consolat per lleialtat a la ciutadania, que són els primers que volen lluitar per un futur millor. Jo he estat lleial i vostè ha trencat un diàleg vital amb l'oposició però també amb la societat civil per fer front a les dificultats i la incertesa. I trencats s'afronten els problemes amb menys esperança.

I ja no li deman ni tan sols com a cap del partit principal de l'oposició, li parl per boca d'aquestes persones i col·lectius que han anat sortint en el carrer aquests 16 mesos. En el seu nom deman que escolti a la gent i que rectifiqui. A nosaltres ens pot agredir, però a la societat un president no els pot fallar.

Avui la nostra comunitat necessita il·lusió, propostes de futur, empena, valentia, lideratge i capacitat d'unió per fer front a la crisi. Tancar el grifó és fàcil, el difícil és crear riquesa. **Els socialistes estam disposats a treballar amb vostès, sempre i quan s'obri també un diàleg amb tota la ciutadania per evitar que aquesta austeritat acabi amb nosaltres. Comenci demà mateix convocant un calendari de reunions en el Consolat. Cridi a totes les forces socials, polítiques i econòmiques amb una fulla de ruta clara. Pel bé del país, de les nostres institucions i de la ciutadania.**

President, som molt més que austeritat i unes dècimes de dèficit, som un poble i una terra universal. Que ha dit basta a que vostès decideixin per ella sense demanar opinió, i que reclama participar en un canvi de rumb.

Li toca a vostè senyor Bauçà, donar la primera passa.

Moltes gràcies